

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Co/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112232886
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112232886.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.05.2014, č. k. 8C/21/2013-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 odsek 1 písmeno d/, § 9 odsek 1, odsek 2, § 15 odsek 1, § 16 odsek 1, § 19 odsek 1, zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ustanovenia § 44 odsek 1, odsek 2 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody vo výške 2.345,10 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 469,02 eur z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinný vystupoval T., pričom súdny exekútor požiadal Okresný súd Nitra o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, exekučný súd o žiadosti rozhodol až dňa 23.05.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, čím tak došlo k rozhodnutiu po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa aj v ďalších konaniach domáhal voči odporcovi rovnakého nároku, i keď v každom konaní bola jeho výška iná, ale z dôvodu hospodárnosti, súd podľa § 112 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 8C/21/2013, 8C/22/2013, 8C/25/2013, 8C/26/2013 a 8C/27/2013 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp. zn. 8C/21/2013.

Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 19Er/442/2011 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor podal na súd 19.05.2011 a exekučný súd o nej rozhodol uznesením sp. zn. 19Er/442/2011 dňa 23.05.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2012.

V konaní vedenom pod sp. zn. 8C/22/2013 si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu vo výške 1.242,24 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 248,45 eur. Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn.

34Er/540/2011 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor podal na súd 07.06.2011 a exekučný súd o nej rozhodol uznesením zo dňa 13.06.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2011.

V konaní vedenom pod sp. zn. 8C/25/2013 si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu vo výške 5.044,36 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.008,87 eur. Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 7Er/529/2010 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor podal na súd 24.05.2010 a exekučný súd o nej rozhodol uznesením dňa 06.03.2012 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V konaní vedenom pod sp. zn. 8C/26/2013 si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu vo výške 1.434,35 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 286,93eur. Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 34Er/264/2010 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor podal na súd 23.04.2010 a exekučný súd o nej rozhodol uznesením dňa 17.02.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2011 a následne uznesením zo dňa 19.01.2012 bola exekúcia zastavená.

V konaní vedenom pod sp. zn. 8C/27/2013 si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu vo výške 4.496,12 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 899,22 eur. Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 17Er/270/2012 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor podal na súd 02.03.2012 a exekučný súd o nej rozhodol uznesením dňa 22.03.2012 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Uviedol, že návrhy navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za dôvodné a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.04.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a samotné podanie týchto žiadostí a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Na námietku premičania vznesenú odporcom neprihliadol, pretože navrhovateľovi od podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3 ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody.

Poukázal na ustanovenie § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010, ktoré obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, ako aj na ustanovenie § 44 odsek 2 Exekučného poriadku od 01.06.2011, podľa ktorého 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odsek 2 písmeno c/ a d/ avšak ďalšie znenie zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Keďže pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu lehotu neustanovuje, nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote.

Poukázal na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 471/2012).

Zistil, že exekučný súd rozhodol v konaniach sp. zn. 8C/216/2013, 8C/22/2013, 8C/25/2013, 8C/26/2013 a 8C/27/2013 v lehote 15 dní od doručenia žiadosti a v ostatných konaniach bolo rozhodnuté v primeranej lehote, v zmysle § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2011 alebo do 17.01.2013, kde už lehota 15 dní neplatila pre exekučné tituly, akým boli rozhodcovské rozsudky.

Dospel preto k záveru, že v prejednávaných veciach spojených na spoločné konanie nedošlo k nesprávne úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak sa súd ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 odsek 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne v súvislosti s týmto konaním nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa svojím postupom

odňal možnosť účastníkovi konania konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odôvodnení odvolania namietal skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo došlo k založeniu zodpovednosti právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má za dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ustanovením § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Uviedol, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca v danom prípade vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie, a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu ale len súdu exekučného. Ďalej poukázal na to, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a je jeho povinnosťou aplikovať platné právo, a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Navyše súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorý uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vznikajú aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú „mimosúdne“ faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy. Taktiež Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Keďže súd, ale ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickéj situácie, nedostatok takýchto opatrení nemôže byť dávaný za vinu navrhovateľovi a to v takej forme, že on nepresadzoval vydanie poverenia zákonnými možnosťami. Uviedol, že nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom a išlo o prejav nesústreďenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Namietal, že zo znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky, jeho súčasťou sú prílohy, ktoré v príčinnej súvislosti s omeškaním exekučného súdu predstavujú podrobný prehľad o vynaložených mzdových nákladoch, nákladoch na tlač, nákladoch na úpravu informačného systému, nákladoch na poštovné a nákladoch na telekomunikačné služby. Vzhľadom na plynutie premlčacích dôb bol nútený svoje nároky uplatniť včas, a to aj v situácii, kedy vedel výšku škody určiť len odhadom a nebol priestor na získanie znaleckého posudku. Poukázal na to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Záverom poukázal na judikatúru krajských súdov (Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014).

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 odsek 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 odsek 1 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania, ktoré mu predchádzali. Odvolanie navrhovateľa prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 odsek 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 odsek 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 odsek 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 odsek 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. S poukazom na ustanovenie § 212 odsek 1 OSP, pri posudzovaní predmetnej veci sa odvolací súd zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu.

Predmetom tohto konania je:

1/ 8C/21/2013 - návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplata sumy 2.345,10 eur z titulu majetkovej škody a sumy 469,02 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/442/2011. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhľadom na nevydanie rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 75 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplata dluhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19Er/442/2011 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 19.05.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému T. V., o vymoženie 544,30 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 23.02.2011, sp. zn. SR 02253/10. Exekučný súd uznesením zo dňa 23.05.2011, č. k. 19Er/442/2011-10 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2012. Následne exekučný súd uznesením č. k. 19Er/442/2011-29 zo dňa 27.09.2012, právoplatným dňa 10.05.2013, exekučné konanie zastavil.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 75 dní, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odsek 2 písmeno c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd preto tak, ako i súd prvého stupňa, poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora, sa pre exekučný súd vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ by však bol úmysel zákonodarcu, aby bola 15 dňová lehota i na rozhodnutie, ktorým sa zamietne žiadosť o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom, ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 44 odsek 8, § 50 odsek 2). Zo strany exekučného súdu tak nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (19.05.2011), po náležitom preskúmaní, vo veci rozhodol (23.05.2011). Exekučný súd tak rozhodol po 4 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (nie 75 dní, ako uvádzal navrhovateľ), s ohľadom na okolnosti danej veci, nemožno vzhliadnuť absolútne žiadne zbytočné prieťahy.

2/ 8C/22/2013 - návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplata sumy 1.242,24 eur z titulu majetkovej škody a sumy 248,45 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 34Er/540/2011. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhľadom na nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 78 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplata dlhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/540/2011 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 07.06.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému M. J., o vymoženie 664,87 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 23.02.2011, sp. zn. SR 15221/10. Exekučný súd uznesením zo dňa 13.06.2011, č. k. 34Er/540/2011-10 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 34Er/540/2011-15 zo dňa 13.09.2011, právoplatným dňa 07.03.2012, exekučné konanie zastavil.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 78 dní, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitnosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odsek 2 písmeno c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd preto tak, ako i súd prvého stupňa, poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora, sa pre exekučný súd vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ by však bol úmysel zákonodarcu, aby bola 15 dňová lehota i na rozhodnutie, ktorým sa zamietne žiadosť o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom, ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 44 odsek 8, § 50 odsek 2). Zo strany exekučného súdu tak nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (07.06.2011), po náležitom preskúmaní, vo veci rozhodol (13.06.2011). Exekučný súd tak rozhodol po 6 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (nie 78 dní, ako uvádzal navrhovateľ), s ohľadom na okolnosti danej veci, nemožno vzhľadnúť absolútne žiadne zbytočné prieťahy.

3/ 8C/25/2013 - návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplata sumy 5.044,36 eur z titulu majetkovej škody a sumy 1.008,87 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/529/2010. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhľadom na nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 695 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplata dlhu

v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/529/2010 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 15.07.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému M. C., o vymoženie 1.055,58 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 08.10.2009, sp. zn. SR 15373/09. Exekučný súd uznesením zo dňa 06.03.2012, č. k. 7Er/529/2010-14, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia po tom, ako dňa 27.09.2010 vyzval súdneho exekútora na predloženie potrebných dokladov, ktoré oprávnený doručil 15.10.2010, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.05.2012.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 695 dní, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitnosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd preto tak, ako i súd prvého stupňa, poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora, sa pre exekučný súd vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ by však bol úmysel zákonodarcu, aby bola 15 dňová lehota i na rozhodnutie, ktorým sa zamietne žiadosť o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom, ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 44 odsek 8, § 50 odsek 2). Zo strany exekučného súdu tak nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (15.07.2010), po náležitom preskúmaní, vo veci rozhodol (06.03.2012). Hoci exekučný súd rozhodol po 599 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (nie 695 dní, ako uvádzal navrhovateľ), s ohľadom na okolnosti danej veci, nemožno vzhliadnuť zbytočné prieťahy.

4/ 8C/26/2013 - návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplata sumy 1.434,64 eur z titulu majetkovej škody a sumy 286,93 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 34Er/264/2010. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhliadol v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 421 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplata dluhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/264/2010 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 23.04.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému B. Z., o

vymoženie 284,14 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 20.11.2009, sp. zn. SR 19511/09. Exekučný súd uznesením zo dňa 17.02.2011, č. k. 34Er/264/2010-14, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia po tom, ako dňa 07.05.2010 a 05.08.2010 vyzval súdneho exekútora na predloženie potrebných dokladov, ktoré oprávnený doručil 22.09.2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 34Er/264/2010-21 zo dňa 19.01.2012, právoplatným dňa 05.06.2012, exekučné konanie zastavil.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 421 dní, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitost' veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd preto tak, ako i súd prvého stupňa, poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora, sa pre exekučný súd vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ by však bol úmysel zákonodarcu, aby bola 15 dňová lehota i na rozhodnutie, ktorým sa zamietne žiadosť o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom, ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 44 odsek 8, § 50 odsek 2). Zo strany exekučného súdu tak nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (23.04.2010), po náležitom preskúmaní, vo veci rozhodol (17.02.2011). Hoci exekučný súd rozhodol po 300 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (nie 421 dní, ako uvádzal navrhovateľ), s ohľadom na okolnosti danej veci, nemožno vzhliadnuť zbytočné prieťahy.

5/ 8C/27/2013 - návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplata sumy 4.496,12 eur z titulu majetkovej škody a sumy 899,22 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/270/2012. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhliadol v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 91 dní a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplata dlhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Er/270/2012 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 02.03.2012 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému A. O., o vymoženie 1.709,83 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 31.08.2011, sp. zn. SR 08334/11. Exekučný súd uznesením zo dňa 22.04.2012, č. k. 17Er/270/2012-14, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Proti uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5CoE/3/2013-32 zo dňa 28.02.2013 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 91 dní, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitost' veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prieťahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2011 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odsek 2 písmeno c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd preto tak, ako i súd prvého stupňa, poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora, sa pre exekučný súd vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ by však bol úmysel zákonodarcu, aby bola 15 dňová lehota i na rozhodnutie, ktorým sa zamietne žiadosť o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom, ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku (§ 44 odsek 8, § 50 odsek 2). Zo strany exekučného súdu tak nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (02.03.2012), vo veci rozhodol (22.03.2012). Exekučný súd tak rozhodol po 20 dňoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (nie 91 dní, ako uvádzal navrhovateľ), s ohľadom na okolnosti danej veci, nemožno vzhľadnúť absolútne žiadne zbytočné prieťahy.

Správne preto súd prvého stupňa zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver, t. j. po preskúmaní podmienok potrebných k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, nezistil naplnenie ani jednej z nich.

K námietkam navrhovateľa, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom odvolací súd udáva, že po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, takúto vadu konania podľa § 221 odsek 1 písmeno f/ OSP nezistil. V predmetnej veci sa navrhovateľ a ani jeho právny zástupca pojednávania (16.05.2014) nezúčastnili. Právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil dňa 16.05.2014 (e-mailom), hoci predvolanie mu bolo doručené už dňa 07.03.2014. K ďalším námietkam navrhovateľa, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote odvolací súd poukazuje už na vyššie uvedené zistené skutočnosti súdom prvého stupňa, z ktorých jednoznačne vyplýva skutočnosť, že exekučný súd rozhodol vo veciach o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia v primeranej lehote vzhľadom k tomu, že zákonom stanovená lehota v týchto prípadoch platila len na vydanie poverenia. Preto odvolací súd konštatuje, že ani v jednom prípade z hore uvedených vecí k stavu právnej neistoty namietaného navrhovateľom nemohlo dôjsť. Keďže navyše niektoré z predmetných exekučných konaní boli následne aj právoplatne zastavené z dôvodu, že navrhovateľ nedisponoval spôsobilým exekučným titulom, nemohlo dôjsť ku vzniku akejkoľvek škody oprávneného pre samotnú nemožnosť realizácie exekúcie. Taktiež i ďalšie skutočnosti, namietané navrhovateľom v jeho odvolaní sú bez právneho významu a preskúmaného rozhodnutia sa vôbec netýkajú. Čo sa týka námietok navrhovateľa k aplikácii právnej úpravy § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. odvolací súd udáva, že v tomto prípade nemôže ísť o nesprávnosť rozhodnutia, keďže súd prvého stupňa aplikoval vo svojom rozhodnutí právny predpis v správnom znení účinnom do 01.01.2013.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, preto ako vecne správny, podľa § 219 odsek 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 odsek 1 v spojení s § 142 odsek 1 a § 151 odsek 1 veta prvá OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.